

KVATEMBROVÁ STŘEDA POSTNÍ

2. třída – barva fialová

Statio v bazilice Santa Maria Maggiore

Z výběru dnešních čtení je zřejmé, proč se právě Mojžíš a Eliáš zjevili na hoře Tábor, jak o tom budeme slyšet v Evangelii následující 2. neděle postní. Oba jsou představiteli Zákona a Proroků Staré Smlouvy. Taký i my se máme čtyřiceti denním postem a modlitbu pozvednout a nechat svět za sebou. Jako Eliáš putujeme v síle nebeského Pokrmu pouští ke svaté hoře Boží. Na konci Evangelia je zmíněna Panna Maria, v jejímž hlavních chrámě se dnešní Mše ve starověkém Římě konala, jako příklad pro ty, kteří plní vůli Boží.

Introitus – vstupní antifona *Žalm 24, 6.3 a 22*

REMINISCERE miseratió-num tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt: ne unquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos, Deus Israël, ex ómnibus angústíis nostris. *Ps. ibid., 1-2* Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. *✠ Glória Patri.*

Rovzpomeň se, Hospodine, na své slítování, a na své milosrdenství, které trvá věčně a nedopuště, aby nad námi jednou panovali naši nepřátelé, zachraň nás, Bože Izraele, ze všech našich úzkostí. *Ž 64, 1-2* K tobě, Pane, pozvedám svou duši, můj Bože, v tebe doufám, kéž nejsem zahanben. *✠ Sláva Otci.*

Po Kýrie, eléison **kněz říká:**

Orémus. Flectámus génuā.
Leváte.

Modleme se. Skloňme kolena.
Povstaňme.

Oratio – vstupní modlitba

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia, dèxteram tuæ maiestátis extén-de. Per Dóminum.

Naše prosby, prosíme, Pane, mi-lostivě vyslyš a vztáhni pravici svého majestátu proti všemu, co je nám nepřátelské. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Lectio – čtení Ex 24, 12-18

Léctio libri Exodi. In diébus il-lis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mandáta quæ scripsi: ut dóceas fílios Israēl. Surrexérunt Móyses et Iósue mínister eius: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Exspectáte hic, donec revertámur ad vos. Habétis Aaron et Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiónis, referétis ad eos. Cumque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus: séptimo autem die vocávit eum de médio caliginis. Erat autem spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis, in conspéctu filiórum Israēl. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: et fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

Čtení druhé knihy Mojžíšovi. Za oněch dnů řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vystup ke mně na horu a zůstaň tam. Dám ti kamenné desky; zákon a přikázání, které jsem napsal k jejich poučení.“ Mojžíš a jeho služebník Jozue vstali; když Mojžíš vystupoval na Boží horu, řekl starším: „Zůstaňte tady, dokud se k vám nevrátíme. Máte u sebe Árona a Chura. Když bude mít někdo něco k projednání, ať se obrátí na ně.“ Když Mojžíš vystoupil na horu, zahalil horu oblak. Hospodinova velebnost přebývala na hoře Sínaj a oblak ji zahalil na šest dní. Sedmého dne Bůh zavolal Mojžíše zprostřed oblaku. Před očima Izraelitů se zjevila Hospodinova velebnost jako šírající oheň na vrcholu hory. Mojžíš vešel do oblaku, vystoupil na horu a byl tam čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Graduale Žalm 24, 17-18

Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitatibus meis éri-pe me, Dómine. **Ÿ.** Vide humili-tátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea.

Úzkosti mého srdce se rozmohli, vysvobod' mě z nouze, Hospo-dine. **Ÿ.** Popatř na mé ponížení a na mou dřinu a odpusť mi všechny mé hříchy.

Nyní kněz říká *Dóminus vobíscum.*

Oratio – vstupní modlitba

Devotióne pópuli tui, quæsumus, Dómine, benignus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Shlédni dobrotivě, prosíme, Pane, na zbožnost svého lidu, aby ti, kdo se sebezáporem umrtvují na těle, byli na duši. občerstveni plody dobrých skutků. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Lectio – čtení 1 Král 19, 3-8

Lectio libri Regum. In diébus Iillis: Venit Elías in Bersabée Iuda, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in désertum, viam uníus diéi. Cumque venísset, et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ, ut morerétur, et ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum quam patres mei. Proiecítque se, et obdormívit in umbra iuníperi: et ecce, Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcínérícus panis, et vas aquæ: comédit ergo et bibit, et rursus obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Čtení knihy Královské. Za oněch dnů přišel Eliáš do Beršeby, která je v Judsku, a ponechal tam svého služebníka. Sám šel den cesty pouští a pak si sedl pod kručinku. Přál si zemřít a řekl: „Teď je toho dost, Hospodine! Vezmi si můj život, vždyť já nejsem lepší než mí otcové.“ Ulehl a usnul. Ale hle, dotkl se ho Hospodinův anděl a řekl mu: „Vstaň a pojez.“ Podíval se, a hle, u hlavy měl placku opečenou na vyhrátých kamenech a džbán s vodou. Najedl se a napil, pak usnul. Ale Hospodinův anděl přišel podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a pojez, jinak bude cesta pro tebe příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil, potom v síle tohoto pokrmu šel čtyřicet dní a čtyřicet nocí až na Boží horu Choreb.

Tractus Žalm 24, 17.18 a 1-4

De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. **Ů.** Ad te, Dómine, levávi ánimam meam:

Z mých úzkostí vythni mě, Hospodine, Popatř na mé ponížení a na mou dřinu a odpusť mi všechny mé hříchy. **Ů.** K tobě, Pane, pozvedám svou duši, můj

Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei. **V.** Etenim universi, qui te exspectant, non confundentur: confundantur omnes facientes vana.

Bože, v tebe doufám, kéž nejsem zahanben a můj nepřítel se nade mnou neraduje. **V.** Vždyť všichni, kteří tě očekávají, nebudou zahanbeni, stydět se však budou všichni, kteří se zabývají marnostmi.

Evangelium Mt 12, 38-50

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum. In illo tempore: Respondérunt Iesu quidam de scribis et pharisæis, dicentes: Magister, vólumus a te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala et adúltera signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Ionæ Prophétæ. Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus: sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus et tribus nóctibus. Viri Ninivítæ surgent in iudício cum generatióne ista, et condemnábunt eam: quia pæniténtiam egérunt in prædicatióne Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic. Regína Austri surget in iudício cum generatióne ista, et condemnábit eam: quia venit a fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis. Et ecce, plus quam Sálomon hic. Cum autem immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca árida, quærens réquiem, et non ínvenit. Tunc dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et véniens ínvenit eam vacántem, scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et intrántes hábitant ibi: et fiunt

Pokračování sv. Evangelia podle Matouše. Za onoho času řekli Ježíšovi někteří z učitelů Zákona a farizeů: »Mistře, chceme od tebe vidět znamení.« Ježíš jim odpověděl: »Pokolení zlé a nevěrné hledá znamení, ale jiné znamení mu dáno nebude než znamení proroka Jonáše. Jako byl Jonáš v břicho velké ryby tři dni a tři noci, tak bude Syn člověka v nitru země tři dni a tři noci. Ninivští mužové povstanou na soudu proti tomuto pokolení a odsoudí ho, protože se na základě Jonášova kázání obrátili, a zde je přece někdo víc než Jonáš! Královna jihu povstane na soudu proti tomuto pokolení a odsoudí ho, protože přišla až z daleké země, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a zde je přece někdo víc než Šalomoun! Když nečistý duch vyjde z člověka, potuluje se po pustinách a hledá odpočnutí, ale nenalézá. Tu si řekne: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘ Přijde a nalezne ho prázdný, vyčištěný a vyzdobený. Tu jde, přibere si sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a usadí se tam. Konce toho člověka jsou horší než začátky.

novíssima hóminis illíus peióra prióribus. Sic erit et generatióni huic péssimæ. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce, Mater eius et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce, mater tua et fratres tui foris stant, quæréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce, mater mea et fratres mei. Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est: ipse meus frater et soror et mater est.

Tak se to stane i tomuto zlému pokolení. Když ještě mluvil k zástupům, jeho matka a příbuzní stáli venku a chtěli s ním mluvit. Někdo mu řekl: »Hle, tvoje matka a tvoji příbuzní stojí venku a chtějí s tebou mluvit.« On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: »Kdo je moje matka a kdo jsou moji příbuzní?« Ukázal rukou na své učedníky a řekl: »To je moje matka a to jsou moji příbuzní! Každý totiž, kdo plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr i sestra i matka.«

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 118, 47 a 48*

Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Budu rozjímat o tvých příkázáních, které velmi miluji, a vzpínat budu své ruce k tvým příkazům, jež jsem si zamiloval.

Secreta – tichá modlitba

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.

Přinášíme ti Paně Oběť smíření, abys naše provinění milostivě odpustil a kolísavá srdce řídil. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Preface postní

Communio – antifona k přijímání *Žalm 5, 2-4*

Intéllege clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Pomni na mé volání a popřej sluchu mé modlitbě, můj Králi a můj Bože, vždyť k tobě se modlím, Hospodine.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Tui, Dómine, perceptióne sacraménti, et a nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum.

Přijetím tvé svátosti, Pane, nechť jsme očištěny od skrytých vin a vysvobození od nepřátelských úkladů. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Oratio super populum

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus, quæ agénda sunt; et, quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

Modleme se. Pokořte své hlavy před Bohem.

Prosíme tě, Pane, osviť naší mysl světlem tvé jasnosti, abych viděli, co co je třeba činit a to, co je správné, dovedli také vykonat. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.